

dig have, at der bliver grebet ind i, da man derved let kommer til at gjøre Brud paa Principer, som skulle følges. Hvad nærværende Tilfælde og nærværende Embedsmand angaaer, har man imidlertid ikke Noget imod at give ham et Equivalent, og man har derfor foreslaaet ham tillagt et personligt Tillæg af 200 Rd. Dette er vel noget Mindre end, hvad han har begjært, men han faaer dog derved en samlet Gage, der fuldt kan sættes ved Siden af, hvad de fleste Amtmænd herved have, og den overstiger endog, hvad nogle af disse have. Naar dette tages i Betragtning, antage vi det for sikkert, at vedkommende Embedsmand maa siges derved at blive vel stillet. — Forslaget under Nr. 39 angaaer Lægeembedet paa Vestmanø, der ikke i længere Tid har været besat, og det har viist sig vanskeligt at faae det besat. Udvalget har dog anset det for mindre vigtigt at faae Lægeembedet end Stiftamtmandsembedet besat, og det har derfor havt Betænelighed ved at gaae ind paa Ministeriets Forslag om en Forhøielse af den normerede Gage. Vestmanø er vel temmelig stor, men den har en forholdsvis ringe Befolkning, og naar derfor Gagen fastsættes til 500 Rd., forekommer det ikke Udvalget at være nødvendigt at gaae videre. — Forslaget under Nr. 40 anseer jeg for et af de vigtigste af de stillede Forslag, sjøndt det dog i og for sig ikke er af særdeles stor Betydning. Det gaaer ud paa at paalægge vedkommende Embedsmænd paa Island at overtage Bygningerne til fuldstændig Vedligeholdelse og fremtidig Aflevering ved Synsforretning, hvilket ganske vist er en Afvigelse fra, hvad der gjælder for Amtmændene i Kongeriget, men Forholdene deroppe er ogsaa ganske anderledes end i Kongeriget. Her have vi Inspecturer, der have Tilsyn med Bygningerne, hvilke Inspecturer kunne gjøre Indberetninger til Ministeriet og gjøre Forslag om, hvorledes de Mangler, der forefindes, skulle afhjælpes; her kan man stjelne imellem, hvad Staten bør udrede, og hvad vedkommende Embedsmand skal udrede osv.; men Sligt har man ikke paa Island; der er ingen saadan Embedsmand, og man har intet andet Middel til at bedømme, om en Bygning trænger til Forbedring, end vedkommende Embedsmands egen Er-

klæring. Dette er imidlertid Noget, man nu skal lade sig nøie med, og det eneste Rigtige er vistnok derfor at paalægge vedkommende Embedsmænd deroppe selv at holde Bygningerne vedlige, idet man nemlig derved vil undgaae, at der bliver stillet overdrevne Fordringer til Statskassen, imedens man dog paa den anden Side tør gaae ud fra, at Bygningerne blive nogenlunde godt vedligeholdte. — Forslaget under Nr. 41 angaaer Spørgsmaalet om Dækning af den islandse lærde Skoles Gjæld, og som det vil erindres, blev dette Spørgsmaal temmelig vidtløftigt behandlet under Sagens første Behandling. Det er en gammel Gjæld, som Nogle antage maa hvile paa Island, Andre ikke, og man har nu foreslaaet at afgjøre Sagen i førstnævnte Retning; men dette har Udvalget ikke anset for hensigtsmæssigt, idet det har troet, at det nærværende Tidspunkt, da der er saamegen Strid om Døggjørelsen af det finansielle Mellemværende imellem Kongeriget og Island, ikke var det rette til at afgjøre Sagen; har denne staaet hen siden 1847, kan den vel staae hen lidt endnu. — For Forslaget under Nr. 42 er der gjort Rede under Nr. 33 i Betænkningen. Landsfogden paa Færøerne ønsker meget et Alderstillsag; men han har ikke faaet Noget ved Rønningssloven, og han kan ikke indsee Grunden dertil. Det kan ogsaa gjerne være, at Manden har Ret deri, hvilket man saameget mere maa antage, siden Justitsministeriet har anbefalet Andragendet; men Udvalget troer dog, at det er bedst at afgjøre denne Sag ved Rønningssloven, og da en Revision af denne vel ikke vil lade vente længe paa sig, mener det, at det er rettest at udflyde Spørgsmaalets Afgjørelse til den Tid. — Derimod har Udvalget ikke Noget at erindre imod Forslaget under Nr. 43, der angaaer nogle Trøer paa Færøerne, som skulle have nogle Gjerder. Spørgsmaalet er vidtløftig omhandlet i Betænkningen, og jeg skal derfor ikke nærmere gaae ind derpaa. Som det vil sees, har Udvalget ikke nogen Betænelighed ved at tiltræde det.

Justitsministeren: Det Forslag, der er stillet under Nr. 23, troer jeg ikke, den ærede Ordfører berørte. Det angaaer en Ned-